

Virtuální svět: Realita přizpůsobená nám anebo přizpůsobování se virtuální realitě?

Virtuální realita (VR) se stala téměř běžnou součástí našeho života. Setkáme se s ní nejen v herních aplikacích, reklamách, na školách, v tréninku pilotů nebo vojáků, ale také ve výzkumu s různorodým zaměřením. Dnes už není výjimkou ani využití VR v medicíně, kde se uplatňuje zejména v terapii různorodých onemocnění. Virtuální realitu jsme si tedy přizpůsobili pro nejrůznější využití a nezastavili jsme se jen u lidí. Naučili jsme některá zvířata orientovat se v „našem“ virtuálním světě. Do jisté míry se ale virtuální realitě také i my přizpůsobujeme. Roste zejména využití nejrůznějších pomůcek pro lepší a věrnější zobrazení virtuálního světa a také pomůcky, které oba světy (ten reálný i virtuální) propojují. Do jaké míry ale tyto pomůcky mění nás? Jak ovlivňují naše vnímání světa a naše schopnosti?

Mgr. Iveta Fajnerová

vystudovala psychologii na Filozofické fakultě UCM na Slovensku a Přírodovědeckou fakultu UK v Praze. V současnosti studuje postgraduální obor neurověd na 3. lékařské fakultě UK a působí na dvou spolupracujících pracovištích: v Národním ústavu duševního zdraví (Psychiatrické centrum Praha) a ve Fyziologickém ústavu Akademie věd ČR. Věnuje se zejména využití virtuální reality jako prostředku pro testování lidí v paměťových a navigačních úlohách.